



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Persvasio Octava.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Non q̄ ante nihil audiſſent a quoq̄, ſed q̄ noua quædã, & forte, quæ ſectam illã cõfutarent, a Paulo ſe ſperaffent audituros. Et hæc hæcten⁹, ob Calumniæ ſeptimæ cõuulſionem.

PERSVASIO OCTAUA.

IAM ad ea vſq̄ p̄uenimus t̄pa, quib⁹ Hieroſolymis iudæorū coactus inſolentia Paulus, ad Cæſarē appellauit, ac Romã deductus, cathenis horrendis in carcerē cõieci⁹, illicq̄ in cõducto ſuo, qd̄ ei carceris fuerat loco, toto biennio p̄manſit. Nec p̄fecto parua hæc erat manſio, vt Hieronym⁹ in epl̄a ad Philemonē loquit̄, ad quã iudæorū turbe quotidie cõfluebãt. Nã ſuſcipiebat oēs, vt i Actis Lucas ſcribit, qui ingrediebant̄ ad eū p̄dicans regnū dei, & docens quæ ſunt de dño Ieſu Chriſto cū oī fiducia ſine p̄hibitiōe allectans ad fidē Chriſti hoies, vt v̄bis, ita & literis. Multos em̄, eo cõcionante, nō mō plebeos, ſed & de regia Nerōnis, Chriſti fidē ſuſcepiffent, ipſius epl̄e oftendūt, Ad Philippenſes em̄ e cõducto ſuo ſcriptitans, Salutāt vos, inquit, oēs ſancti, ac quidē maxime, & qui de Cæſaris domo ſūt. Quin epiſtolas q̄q̄ aliquot in vinculis dictauerat pia admonitione, & Chriſtiana pietate plenas, ne eccleſiæ Chriſti pulchre ab eo inſtitutæ, ei⁹ abſentia in deterius laberentur. Nã quos viua voce cõuenire nō poterat, ſcriptis tantisq̄ admonebat, ne ſuæ p̄feſſionis obliti, a Chriſto aliquando exciderent, p̄cipue Galatis poſt pseudoapostoſos, retro a Chriſti fide ac ſuis rudimētis abeuntib⁹, epiſtolam e Roma ſcribere nō dubitauit, v̄bis etiã aſteriorib⁹ eos cõmonefaciens, ne vaſtritiã, & aſtu a Chriſto abduci ſeſe paterentur, Deū obteſtans, q̄ quæcunq̄ illū in mandatis dederat, ea nō ab hoibus, neq̄ per hoies nactus vnq̄ fuiſſet, ſed ſola benignitate Ieſu Chriſti, Nimirū quibus tã firmiter credi oporteat, vt ſi angelus quoq̄, vel ipſemet ſecũdario ad eos aliquando venerit, ac diuerſum qd̄dã docere voluerit, probroſum ac execrabile id fieret, in qua epl̄a Petri aliq̄ locis meminit, cui⁹ testimoniū i hoc negotio, vt Galatis qd̄

dixerat facili⁹ psuaderet, mirū ī modū illi fuerat necessariū
Nō tñ vspiā ei⁹ mentionē facit, an Romæ ipsum tñc habu
erit collegā, vel si eis q̄ scripserat, & ille subscribere volue
rit. Qui certe, si tñ Romæ fuisset, saltē ei⁹ noie eos saluta
set, q̄ facili⁹ tā eminentis Apli vocabulo p̄moti resipisce
rent, & ab extranea doctrina segregati, ad mentē redirēt
q̄nq; Attñ nihil horū fecerat Apostolus, qd̄ maximo est
testimonio, neq; ea tēpestate Petrū Romę fuisse. Cum tñ
viginti quinq; anni, vel scd̄m q̄sdā vigintiseptem, a Chri
sti passione, aut ascensione p̄terierint. Ceterū neq; ī ea, quā
ad Ephesios Romæ scripserat, eplā vllā ei⁹ mentionem fa
cit, cuius tñ hęc semp̄ alias fuerat cōsuetudo, vt collegarū
suorū nomine, in Christum credentes saluaret.

CALVMNIAE OCTAVAE SVMMA.

PAulus Galatis e Roma scribēs, Petri nōnullis locis me
minit, cui⁹ testimoniū in hoc negotio, nimirū vt Gala
tis ita qd̄ dixerat facili⁹ psuaderet, mixt in modū illi fue
rat necessariū. Admonuisset igit̄ eos Paulus in eplā sua, vel
q̄ tum Romæ Petrū habuisset collegā, vel q̄ idē epistolę
subscripsisset suā. Nā ita Galatæ facili⁹, tā eminentis Apol
toli vocabulo p̄moti, resipuissent, & ab extranea doctrina
segregati, ad mentē rediissent celeri⁹. Sed neq; si siter ad E
phesios e Roma scribens, vllam omnino Petri mentionem
facit, cuius tñ hęc semper alias fuerat consuetudo, vt colle
garum suorū nomine, credentes in Christū saluaret. Quā
obrem & hęc maximo testimonio sunt, non ea tēpestate
fuisse Romæ Petrum.

RESPONSIO.

HAud facile nobis est, post tot saculorū volumina cau
sas reddere, cur aliqñ Paulus collegarū suorū in eplis
meminerit, & cōtra nonnunq̄ tacuerit penitus. Nam
vtrunq; fecisse, cuius eplās ei⁹ legenti, potest apertissimum
esse. Scripsit enī vno tpe, quum esset in custodia Romæ,

Hieronymus, quatuor epistolas, quæ & Hieronymus in cōmentarijs Epistolæ ad Philemonē, exactissimis docet rationib⁹. hoc est, ad Philippenses, Colossenses, Ephesios, & ad philemonem. In quæ tribus adiungit sibi Timotheū, hoc est ad Philippenses, Colossenses, & philemonem. verū in Epistola ad Ephesios, nec semel Timothei meminit. Ad philippenses em̄ sic exorditur. Paulus, ac Timotheus serui Iesu Christi, omnib⁹ sanctis in Christo Iesu, qui sunt philippis. Ad Colossenses ita, Paulus ap̄tus Iesu Christi, per voluntatē dei, & Timotheus frater, ijs qui sunt Colossis. Ad Philemonē at̄ ad hunc modū, Paulus vinctus Christi Iesu, & Timothe⁹ frater, philemoni dilecto & collegæ nostro. Caterū in ea quā dederat ad Ephesios, ita p̄fatur. Paulus ap̄tus Iesu Christi, per voluntatē dei sanctis oibus qui sunt Ephesi. Ecce subticet̄ Timothei nomen. Sed nec in calce, salutē vllā illis ex Timotheo, Paulū dixisse legimus. Quum igit̄ petrus nec ipsi paulo familiarior fuerat, neq; Ephesijs cōiunctior q̄ erat Timotheus, quippe quē episcopū eis ipse reliquerat, quid mirum esse debet, si petri nomen subticuerit, sicut & de Timotheo fecisse iam abunde perspicuū est. Erat em̄ Romæ Timothe⁹, quum ad Ephesios paulus scripserit, simul & dictandis ipsis literis p̄sēns, eratq; paulo charissimus, nec non & Episcopus illis fuit, ad quos paulus scripserat, & tñ eius nullam omnino paulus facit mentionē. Frustra igit̄ ex eo cōtenditur, petrū non fuisse Romæ, q̄ paulus inde scribens, nullā in suis literis mentionem de illo faciat, qñ videmus eundem paulum, Timothei iam p̄sēntis, ne verbulo quidem ad Ephesios scribentem, meminisse.

PERSVASIO NONA,

Inditio sunt, Petrū tpe Pauli Romæ nō fuisse, & literarū quas p̄ Epaphroditū ad Philip. dederat Apostol⁹, in quibus multoz̄ eos adinonet, & q̄ erga illū tunc t̄pis gerebatur, manifestat, maxime at̄ quantū illic in euāgelio p̄fecerit dicens, sua occasione passim Romæ euāgelium p̄dicari ab oibus, eodē quidē impetu, quāuis diuerso studio. Qui dā em̄ vinculis & cōstātia ipsius animati, sincero affectu,